

FİLMİN KİTABI * HERGÉ'NİN KARAKTERLERİNE DAYANMAKTADIR

tenten

ve mavi portakallar

Çeviri & Sayfa Düzenlemesi: scanfan

Methuen

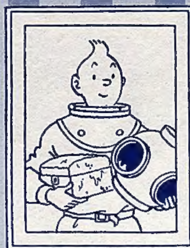

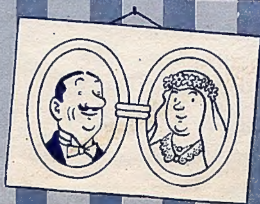

FİLMİN KİTABI

*

HERGÉ'NİN KARAKTERLERİNE DAYANMAKTADIR

tenten

ve mavi portakallar

Filmin Senaryosu

André Barret

Türkçe Çeviri & Sayfa Düzenlemesi:

scanfan

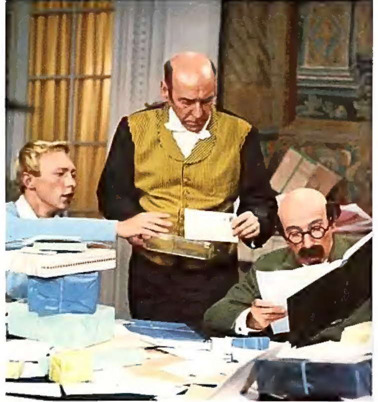
METHUEN & CO LTD
11 New Fetter Lane · London EC4

Bu Cuthbert Calculus'ün televizyona ilk çıkışı değildi. Ünlü dostumuz bilimsel programlara sık sık davet ediliyordu. Ama bu gece oldukça özeldi ve televizyonu tam zamanında açtık. Bir pop grubu çılgınlığın doruklarına ulaşmıştı. Kaptan Haddock homurdandı. "Lanet olası midyeler! Şunlara bak Tenten! Tırtıllar, Mart kedileri gibi bağırıyorlar! Ben olsam onları kamçılardım!" Ben güldüm ama Snowy hırlayarak Kaptan'la aynı fikirde olduğunu belirtti. Çok geçmeden her şey sona erdi ve beklediğimiz Gündemdeki Kitaplar yazısı ekranda göründü ve söyleşiyi yapacak olan şahıs geldi. Hiç vakit kaybetmedi. İyi akşamlar, bayanlar ve baylar. Bu akşamki seçkin konuğumuz bu yılın en tartışmalı kitabı olan Aç Dünya'nın yazarı. Profesör Cuthbert Calculus'u hepiniz çok iyi tanıyorsunuz..." Ardından ekrana, sandalyesinin kenarına rahatça tünemiş, benzersiz bir figür geldi. Bir eliyle sarkacını sallıyor, diğer eliyle de kulak trompetini tutuyordu.
Şapkasını çıkarmayı unutmuştu. Söyleşiyi yapan kişinin hiç şansı yoktu. Epey bir zaman programın başladığına onu ikna ettikten sonra ve Cuthbert de programın başladığını anlar anlamaz kollarını açtı ve tutkulu bir konuşmaya başladı. "Dünya aç," diye bağırdı. "İnsanlar açlıktan ölüyor. 2000 yılına kadar yerküremizde altı milyon insan olacak ve şu anda bile her iki kişiden birinin yeterince yiyeceği yok. Daha fazla yiyecek yetiştirmeliyiz! Sahra'da portakal, Kuzey Kutbu'nda patates yetişene kadar insanlığın geleceği asla güvende olmayacak." Calculus nefes almak için duraklamadan, dünyanın bilim adamlarına kişisel bir çağrıda bulunarak devam etti. "Her ulustan bilim adamları birleşmelidir. İnsanlığı kurtarmak için büyük bir kampanyaya katılmalıyız! Kaybedecek zamanımız yok!" Konuşması muhteşemdi ve röportajı yapan kişi onu durdurmak için hiçbir girişimde bulunmadı. Kaptanın çok duygulandığını görebiliyordum. Piposunu öfkeyle içine çekerek duygularını gizlemeye çalıştı. "Açlık hakkında konuşmak çok güzel," dedi, "ama susuzluktan ölen adamlara ne demeli, ha? Nestor! Hey Nestor! Viskim nerede?"

Sonraki birkaç gün telaşlı geçti. Avrupa'nın dört bir yanından Marlinspike Şatosu'na mektup yağıyordu; onları tasnif etmek için canla başla çalıştık. Snowy bile elinden geleni yaptı ve paketi bulan da o oldu. Oldukça küçüktü, biz açana kadar son derece sıradan bir paketti. Kaptan Haddock sessizliği bozdu. "Gürleyen tayfunlar! Bu da ne demek oluyor? Eğer portakalsa, neden şey gibi turuncu değil... şey... portakal gibi?" Profesör Calculus meyveyi incelememiz için havaya kaldırdı. Portakaldı, evet. Parlak mavi bir portakal. Ambalajını aradık. "Bu Profesör Antenor Zalamea'dan." diye bağırdı Calculus. "... Büyük İspanyol bilim adamı. Yıllardır bitkilerin çöl topraklarına adaptasyonu üzerinde çalışıyor. Mavi bir portakal tuhaf görünebilir, terimlerde bir çelişki olabilir, ama bilimsel olarak konuşursak o kadar da sıra dışı değil... habitat değişikliğinden kaynaklanan bir renk mutasyonu..." Profesör Zalamea'dan bir mektup olması gerektiğini tahmin ettik ve atık kağıt sepetini aradık. Bir kart bile yoktu.

Kaptan Haddock, zavallı Calculus'a sataşmanın cazibesine asla karşı koyamaz. O akşamki yemek de bir istisna değildi. Sıra tatlıya geldiğinde Kaptan Nestor'a fısıldadı, "Buzdolabındaki portakal... Onu tabakta servis et!" Şaka heyecan vericiydi ama Kaptan'ın planladığı şekilde değildi. Nestor portakalı bir tabağa koyarak yeniden ortaya çıktı ve Profesör değerli meyvesini kurtarmak için acı dolu bir çığlıkla ayağa fırladı. Nestor'un yüzü çarşaf gibi bembeyazdı ve tabak çılgınca sallanıyordu." Ah efendim, efendim..." diye geveledi. "Portakal... holdeyken... karanlıkta... parladı!" Merakla ışığı kapattım. Nestor haklıydı. Portakal sadece mavi değildi, aynı zamanda ışık da saçıyordu. Karanlık odada bir lamba gibi parlayarak tabağın üzerinde duruyordu.
Snowy'nin sesiyle uyandığımda saat gece yarısını çoktan geçmişti. Yataktan kalkıp sahanlığa çıktığımda aşağıdaki kabul salonundan belli belirsiz bazı sesler geliyordu.

Loş ışıkta, merdivenlerin dibinde güçlükle seçilebilen iki adam vardı. Uçarak bir hamle yaptım ve birini sersemlettim, sonra da diğerine saldırdım. Gürültüden uyanan Kaptan Haddock Nestor'la birlikte ortaya çıktı. Elindeki şamdanı savururken "Herkes gemiye bordalayanları geri püskürtmeye koşsun!" diye kükrüyordu: sonra yanlış bir adım atı ve merdivenlerden aşağı yuvarlandı. Bunu izleyen kargaşada iki davetsiz misafir bizi atlattı. Uzaktan gelen bir motosiklet sesi kendi hikayesini anlatıyordu. Kaptan ve ben mutfağa koşarken, bir duvar kadar sağır olan Profesör Calculus üst katta rahatı hiç bozulmadan uyuyordu. Korktuğumuz şeyin gerçekleşmiş olduğunu çabucak anladık. Buzdolabı açık duruyordu; mavi portakal gitmişti. Kaptan Haddock kahvaltıda Calculus'a haberi verdi. Gerçeği, yani bunun sıradan bir şaka olmadığını anladığında, zavalı Profesör üzüntüye boğuldu. "Bir emanete ihanet ettim," diye feryat etti. "Rezil oldum. Bana emanet edilen büyük bir bilimsel keşifti. Ah, ne yapabiliriz?" "Kahvaltı et, bir şeyler ye!" diye homurdandı Kaptan.

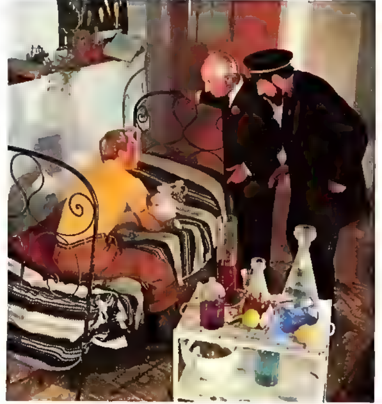
"Bu hadinden fazla büyümüş yaban mersini yeterince karışıklığa neden oldu zaten. İyi ki ondan kurtulduk, derim." "Biraz bekleyin, Kaptan," dedim. "Bu sıradan bir soygun değil. Birisi o portakalı istiyordu ve hem de çok istiyordu. Profesör Zalamea'nın tehlikede olduğuna inanıyorum ve bu yüzden portakalı saklaması için Calculus'a gönderdi. Sanırım sırrını çalmak için her şeyi yapabileceklerini tahmin etmişti ve görünüşe göre de başardılar. Şimdi yapılacak tek bir şey var: Profesör Zalamea'ya bir telgraf gönderip ilk uçakla Valencia'ya gideceğimizi söylemek. Ve eğer fena halde yanılmıyorsam, fazla zamanımız yok!" O akşam üçümüz, tabii Snowy'yi de sayarsak, dördümüz Valencia'ya vardık ve doğruca Bello Horizonte çiftliğine gittik. Profesör Antenor Zalamea çiftlikte değildi ama kuzeni, saygıdeğer Don Lope de Zalamea de Rodriguez Arrabalo Zarrabia y Puerredon tarafından sıcak bir şekilde karşılandık. "Kuzenimin size hoş geldiniz dememi istedi," dedi Don Lope. "Ve tabii ki bizimle kalacaksınız. Antenor akşam yemeği için dönecek. Bu arada size onun laboratuvarını göstereyim, zamanının çoğunu orada geçiriyor. Sonra belki size bir içki ikram edebilirim."

Gecemiz uzadıkça uzadı. Yemek yedik ama Profesör Zalamea'dan hala bir haber yoktu. Don Lope giderek daha da endişelenmeye başladı. "Zavallı kuzenim çok dalgındır," dedi. Sık sık uzun yürüyüşlere çıkar. Ama şimdiye kadar evde olmalıydı. Nereye takılmış olabilir?" Kaptan, Don Lope ve ben verandada kahve içip endişeyle konuşurken Calculus laboratuvara geri döndü. Evden gelen boğuk bir havlama sesi beni bir anda ayağa kaldırdı ve laboratuvara doğru koştum. Snowy yatağın üzerindeydi, yarı baygındı, ağzında kloroformlu bir ped vardı. Onu canlandırmak için acele ettim. Yerde, parçalanmış aletlerin arasında Cuthbert'in küçük yuvarlak şapkası duruyordu. "On bin gürleyen tayfun!" diyerek kükredi Kaptan. "Vandallar! Ceset hırsızları! Sadece şapkası var: onun altındakileri almışlar! Saçının bir teline dokunsunlar, onları seren direğin önünde kırbaçlatacağım... yelken direğinden sallanacaklar... Onları köpekbalıklarına atacağım!" Çok iyi bir boşluk denk gelmişti. Hemen "Kaçırıldı!" Dedim. "Ve bu Profesör Zalamea için de geçerli, Don Lope." Şok geçiren ve titreyen zavallı adamın sesini sakinleştirmesi birkaç dakika sürdü. "Antenor!" diye bağırdı. "Antenor! Zavallı kuzenim...

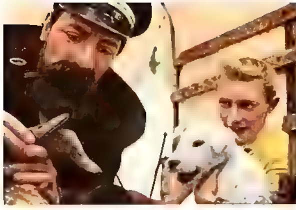

Hemen polise telefon etmeliyim!" Ertesi sabah her yer polisler ve gazeteciler tarafından istila edildi. Don Lope, kâhyası Estensorro'nun önderliğinde hizmetkarların malikaneyi didik didik aramalarını emretti. Kaptan, sinsi bakışlı, bıyıklı bir adam olan Estensorro'dan da, hayvanat bahçesinde ödüllü bir teşhir objesi bulmuşçasına etrafta dolaşıp sürekli flaş patlatan ve deklanşöre basan genç bir fotoğrafçıdan da pek hoşlanmadı. Fotoğraf makinesini Kaptan'ın elinden zar zor kurtardım. Polis Şefi soruşturmasını tamamlayana kadar fazla uzaklaşmamamızı istedi. Son birkaç saat içinde yaşananlar hakkında kendi hesabıma düşünmem gerekiyordu, bu yüzden Snowy ve ben çiftliğin etrafında bir gezintiye çıktık. Eski bir kamyon arka avlulardan birine sarsılarak girdi ve bir kapının yanına yanaştı. İçinden gülümseyen bir adam çıktı, kolları yiyeceklerle doluydu ve mutfağa doğru yürüyüp gözden kayboldu. Onu bahçede durup misket oynayan bir çocuk takip etti. Snowy araştırmaya gitti. "I Caramba!" diye bağırdı çocuk, ayağa fırlayarak. "Tenten! Ve Snowy! Ben Pablito!"

Bir köşeden Kaptan belirdi. Pablito ikimizi de kucakladı. I. Pronto! " diye tısladı. "Sen gel Çabuk! Dostum Profesör Zalamea. Adamlar onu kaçırdı. Biliyorum. Seni arkadaşlarıma götüreceğim. Yardım edeceğiz sana!" Sessiz olmamızı ve kamyona binmemizi işaret etti. Hiç tereddüt etmedim. Branda kaputun altında inanılmaz çeşitlilikte sandıklar ve hatta birkaç ördek vardı. Ama biz iyi gizlenmiştik ve de tam zamanında. Pablito'nun babası avluyu geçti, oğluna seslendi ve motoru çalıştırdı. Saniyeler sonra kapılardan uzaklaşmış, kasabaya giden yolda hoplaya zıplaya ilerliyorduk. Sonradan fark ettiğim gibi, neredeyse kaçamıyorduk. İki tanıdık şahsiyet arenaya girdi. Lisanslı dedektifler Thompson ve Thomson gelmişlerdi.

Interpol epey yoğun çalışıyordu; kaçırılma haberi Avrupa'nın dört bir yanındaki polis merkezlerine ulaştı. İki kafadar hafiye, eski dostları Calculus'un olaya karıştığını duyar duymaz olay yerine koştular. Bello Horizonte'ye vardıklarında huysuz bir boğayla doğaçlama bir boğa güreşi yaptılar ama Don Lope olay yerine geldiğinde ve dana yakalandığında kısa sürede kendilerini toparladılar. Don Lope durumu açıkladı. "Endişelenmeyin ekselansları," dedi Thomson. "Onu bize bırakın! Bırakın Tenten gitsin! Kaptan Haddock'u unutun! Profesörleri kurtaracağız. Bu bizim için çocuk oyuncağı. "Kesinlikle!" diye onayladı Thompson: "Kesin olmak gerekirse, Thomson'lar buradayken hiç korkmayın!" Zavallı Don Lope! Avluya sakin bir inek girdi ve beceriksiz şövalyeler bir toz bulutu içinde ortadan kayboldu.

Cuthbert Calculus acımasız ellerdeydi. Güçlü bir araba onu hızla terkedilmiş virane bir manastıra götürdü. Burada iri yarı bir haydut onu oturduğu yerden kaldırdı. Küçük profesör patladı ama İspanyol onu zorla bir hoparlörün önüne bıraktı. "Hoş geldiniz, Profesör Calculus." Bu yumuşak ses buz gibi soğuktu. "Çok meraklıydın ve biz bu merakı göze alamayız. Tehlikede değilsin... tabii sana söyleneni yaparsan. Araştırmasında Profesör Zalamea'ya yardım edeceksin. İstediğimiz her şeyi ürettiğinde, özgür kalacaksınız. Ve biz de çok cömert olacağız, sevgili Profesör Calculus, gerçekten çok cömert. Ama lütfen birlikte çalışmayı unutmayın. ... aksi takdirde, çok tatsız olacak... çok, çok tatsız." Bir klik sesiyle, hoparlör kapandı. Calculus bir kapı aralığından itildi ve sürgüler hızla üzerine kilitlendi.

Tutulduğu zindan uzun, alçak ve tonozlu bir tavana sahipti. Derme çatma bir çalışma tezgahının yanında yaşlı bir adam duruyordu: Antenor Zalamea. Eski dostların garip bir şekilde yeniden bir araya gelmesiydi bu ama Profesör Zalamea Calculus'u hemen derme çatma laboratuvarında hızlı bir tura çıkardı. Karmaşık bir aygıtın cam imbiklerinde renkli sıvılar fokurduyor ve parlıyordu. Bir cam fanusun altında altı mavi portakal duruyordu. Profesör Zalamea, "İlkini size göndermiştim," diye bağırdı. "Sonra onu çaldılar. Sırrımı istiyorlar. Eğer kötü ellere düşerlerse keşfim bir servet değerinde olabilir.. Ama benim işim satılık değil, dünyayı doyurmaya yardım etmeliyiz. Bir gün başaracağım ve çölde milyonlarca portakal yetişecek. Beş günde olgunlaşan mavi portakallar geliştirdim, en fakir topraklarda bile neredeyse hiç su olmadan gelişiyorlar. Ama küçük bir pürüz var. Meyveler tuzlu; yemeye uygun değil!" Profesör Calculus cihazı inceledi. "Bir aldatmaca," diye itiraf etti Zalamea. "Çoğunlukla kuru gürültü ve güzel renkler. Onları haftalarca oyalayabilirim. Yardım ediyormuş gibi yapmalısın."

Bu arada Kaptan ve ben Pablito'nun arkadaşlarıyla tanıştık. Bakkal dükkânının yanındaki eski bir depoda saklanan hayat dolu bir gruptu. Pablito liderleriydi, annesi İngiliz olan Francesito ise sözcüleriydi. Hikayeyi parça parça bir araya getirdim. Bir önceki hafta, Pablito'nun babası Bello Horizonte'de teslimat yaparken, Profesör Zalamea çocuğa postaya götürmesi için bir mektup ve bir paket vermişti. Bu, babasına bile söylememesi gereken ölümcül bir sır olacaktı. Postaneye gitmekte olağandışı bir şey yoktu ama Pablito gözlerini dört açmıştı. Yine de, tenha bir sokakta kendisine arkadan saldıran adamı farketmemişti. Pablito bir canavar gibi tekme atıp dövüşüyor ve bağırışları insanları oraya topluyordu. Haydut onun direneceğini hesaba katmamıştı ve hemen oradan kirişi kırdı. Paket hendeğe yuvarlandı ve Pablito onu oradan aldı. Mektup ortadan kaybolmuştu. "Görüyorsunuz ya, Kaptan," dedim. "Marlinspike'taki adresimizi böyle öğrendiler ve mavi portakalı çalabildiler. Pablito sana saldıran adamı bulmalıyız. Nasıl biriydi?" Her şey çok hızlı olmuştu. Pablito pek karar veremiyordu; bıyıklı, esmer, orta boylu bir adamdı. İspanya'da bunun gibi milyonlarcası vardı. Sonra Pablito hatırladı. "Hombre! Bileğinde, saatinin üzerinde, kendi kuyruğunu ısıran bir ejderha dövmesi vardı. Beni yakaladığında görmüştüm!" Pek ipucu sayılmaz ama hiç yoktan iyidir. Planımı özetledim. "Yarın Pazar. Dükkân kapalı olacak. Çete ikili gruplara ayrılacak ve kasabayı tarayacak. Pablito'nun tarifine uyan bir adam görürseniz ona saati soracaksınız. Sonra bileğine bakacaksınız. Eğer ejderhası varsa, biriniz onu takip ederken diğeriniz dükkana telefon etmeli. Pablito bize haber verecek." Sabah çete işe koyuldu. Düzinelerce adamı durdurup saati sordular. Hiçbirinin bileğinde dövme yoktu. Zor bir işti ve bazı çocuklar yılmaya başladı. Francesito bile bitkin düşmüş ve neredeyse pes etmek üzereydi. Sonra bir ayakkabı boyacısı ve müşterisini fark etti.

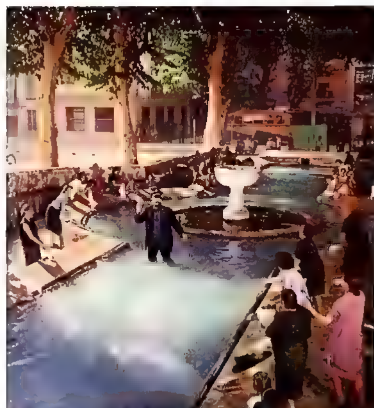

Parkta, orta boylu, bıyıklı. Adam öne doğru eğildi ve pantolonunun paçasını yukarı çekmek için elini uzattı. Kolunun etrafında yılan gibi kıvrılan bir ejderha dövmesi vardı. Pepe adamı takip etti; Francesito bir kafeye daldı ve Pablito'yu aradı. Biz hazır bekliyorduk. İşte bu kadar. Güneşli avlulardan geçtik, dar sokaklardan çıktık, baş döndürücü merdivenlerden indik ve Pablito'nun peşinden koştuk. Kaptan Haddock yolu ve çeşmeyi kaçırdı ama yine de kafeye varmamız uzun sürmedi. Francesito çaresizlik içindeydi. Aradığımız kötü adam bir otobüse atlayıp gitmişti, Pepe orada öylece kalakalmıştı. Onu kaybetmiştik. Eski bir numarayı denedim. "Al, Pablito," dedim. "Bu anahtarı al. Ayakkabı boyacısına göster ve müşterisinin düşürdüğünü söyle. Adresini sor." Çok işe yaradı. Ejderha adam El Asno Rojo adında bir otelde kalıyordu. Adı Fernando'ydu.

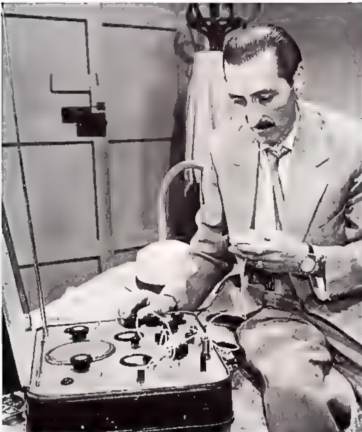

Kaptan ve ben akşam dışarı çıkmaya karar verdik. 'Kırmızı Eşek'i ziyaret ettik, iki gitarist ve bir flamenko dansçısı ile tipik bir İspanyol mekanıydı. Birer içki içtikten ve domino oynadıktan sonra yeterince masum göründüğümüze karar verdim. Rahat adımlarla bara doğru yürüdüm ve Fernando'yu sordum. Tavernacı panosuna baktı ve 7 numaranın anahtarını parmağıyle işaret etti. "Üzgünüm, senyor. Senyor Fernando dışarıda." Kaptanı dansı izlemesi için masada yalnız bırakarak üst kata çıktım ve bir maymuncuk kullanarak yedi numaralı odanın kapısını açtım. Etrafa hızlıca bir göz attım ve masadan bir ajanda aldım. İlginç olabilirdi... Ama okuyacak zamanım yoktu. Dışarıda ayak sesleri duyuldu ve bir anahtar kilide girdi.

Birkaç ceketin arkasına saklandığım risklili bir yerden Fernando'yu izlerken kapana kısılmıştım. Doğruca içeri girdi, saatine baktı ve yatağın altına gizlenmiş bir bavulu çıkardı. Açtığında, içinde derli toplu bir radyo alıcı-vericisi olduğunu gördüm. Fernando anteni yukarı kaldırdı ve bir mikrofon taktı. "Fernando Jefe'yi arıyor, Fernando Jefe'yi arıyor." Durakladı ve sonra birkaç dakika boyunca anlayamadığım bir lehçeyle hızlı hızlı konuştu. Yayın sona erdiğinde bavulu sakladı ve kapıyı arkasından kilitleyerek dışarı çıktı. Fernando'yla karşılaşma riskini göze almaktansa pencereden çıkıp sokağa doğru birkaç akrobasi hareketi yapmak daha akıllıca görünüyordu. Ama birileri bizim hakkımızda her şeyi biliyordu. Eve dönerken yolda ellerinde coplarla bizi bekliyorlardı. Kaptan ve ben kendimizden geçmiştik.

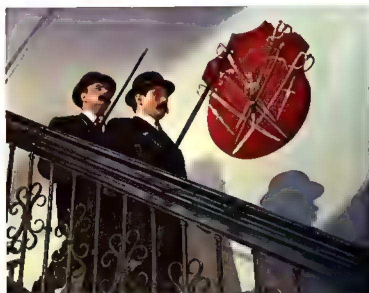

Bu esnada çiftlikte, Thomson'lar kahya Estensorro'nun gözetiminde içeri taşınıyorlardı. Bavullu iki adamın aynı anda bir kapıdan geçemeyeceğini keşfettikleri kısa bir tangodan sonra, yan yana odalarına çıktılar. Yaklaşık yarım saat sonra Thomson, parmağını dudaklarına götürerek Thompson'ın kapısında belirdi. Tek kelime etmeden meslektaşına şapkasını alıp aşağıya gelmesini işaret etti. Daha hole varmamışlardı ki, aynı sahne tam tersi şekilde gerçekleşti. Thompson Thomson'ın kapısında belirdi ve ona seslendi. İki çift Thomson birkaç dakika arayla merdivenlerden indi. Adam kaçırma modaydı. Her gerçek dedektifin kısa sürede fark ettiği gibi, kendisini arayan 'meslektaşı' bir cop taşıyordu. İki sahte polis kısa süre içinde kurbanlarını bir kümese kapattı.

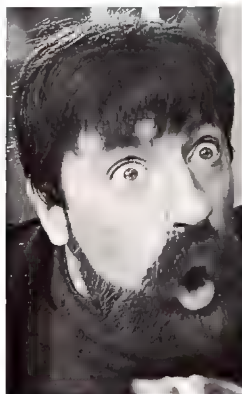

Bir kümeste hapsedilmek, bir yeraltı tahıl silosunda ölmekten daha iyidir, Kaptan Haddock ve beni bekleyen muhtemel tehlike de buydu. Hala sersemlemiş bir vaziyetteyken bir delikten geniş, beton, şişe şeklindeki bir buğday deposuna atılmıştık. Tepemizdeki küçük bir güneş ışığı çemberi sabah olduğunu gösteriyordu. "Gürleyen bir tayfunda milyarlarca safralı mavi kabarcıklı midye!" Kaptan sesini kaybetmemişti. "Neredeyse kafatasımı ikiye böleceklerdi. Şu insan müsveddesi pürtükleri bir elime geçirirsem! ..." "Sakin olun Kaptan," diye uyardım. "Tonlarca tahılın üzerinde bulunuyoruz. Eğer debelenirseniz daha derine batarız ve ikimiz de canlı canlı gömülürüz." Durum umutsuz görünüyordu. Tek çıkış yolu on beş metre yukarıdaki delikti. Tavan içeri doğru kıvrılıyordu ve sadece bir sinek üzerinden sürünerek geçebilirdi. Sonra Snowy'nin burnunu deliğe sokarken hafifçe mızıldandığını duydum. "Snowy," diye seslendim. "Snowy! Yardım et!" Beni hayal kırıklığına uğratmadı. Bir sonraki gördüğüm şey, bir ipin ucunun yavaşça delikten aşağıya indiğiy- di. Ulaşabileceğim bir mesafeye kadar indi ve sertçe çektim. Sağlam görünüyordu. Önce sen, Kaptan," dedim. "Seni burada bırakmış olurum o zaman," diye homurdandı. "Kaptan sonuna kadar gemisinde kalır. Sen yukarı çık. Ve bu bir emirdir!" Halattan yukarı çıktım ve güneşte kuruyan balık ağları ve etrafa saçılmış halat bobinleriyle ıssız bir avluda Snowy'ye katıldım. Endişeyle deliğe baktım. Yeterince kolay tırmanmıştım ama küçük bir delikti ve Kaptan da pek öyle ufak tefek değildi.

Kaptan Haddock oflayıp puflayarak kendini güç bela dışarı attı. Snowy sayesinde güvendeydik. İlk düşüncemiz çocukların barınağına geri dönmekti. Nerede olduğumuz hakkında pek bir fikrimiz yoktu ve Kaptan öfkeden patlamak üzereydi. Eski bir fayton taksiye el kaldırana kadar kilometrelerce yürüdük. Arabacı yarı uykulu görünüyordu, ama neyse ki at kendi kafasına göre hareket edebiliyordu. Başımız seyyar bir meyve arabasıyla belaya girmeden önce daha sokağı bile baştan başa kat edememiştik. Çarpışmayı takip eden kavgada sürücü ve portakal satıcısı kısa süre içinde birbirlerine girdiler. Kaptan Haddock tıpkı Olimpos'tan gelen bir tanrı gibi arabadan indi ve hasımları ayırdı ama her nasılsa iyi niyeti bir kez daha boşa çıktı ve öfkeli bir arbedenin ortasında kaldık. Polis düdükleri kalabalığı dağıttı ve o karmaşada Kaptan'ı oradan uzaklaştırdım. Ama başımız beladan kurtulmamıştı. Hem de hiç! Bizi kaçarken gören sivil muhafızlar peşimize düştü. Nereye saklanabilirdik ki? Tam yorgunluktan tükenmek üzereydik ki belediye tiyatrosunun dışındaki bir afiş bize umut ışığı oldu. Bianca Castafiore.

Bianca Castafiore Operacı dostumuz, Milano bülbülü 'Faust'ta sahneye çıkıyordu. Yardım edeceğinden kuşkum yoktu. Kaptan şiddetle karşı çıktı ve hemen oradan kaçmak istedi, ama ben onu soyunma odasına kadar sürükledim. Sinyora'yı Prova yaparken bulduk. "Tenten!" diye bağırdı. "Ve Kaptan Asma Kilit! Bunca yolu sadece beni dinlemek için geldiniz. Ne kadar hoş!" Kaptan patladı, ama polis düdüklerinin sesiyle kısa kesti. Sinyora'ya döndüm. "Yardımınıza ihtiyacımız var. Polis peşimizde!" Aşırı coşkusuna rağmen Bianca Castafiore çok iyi bir insandı. Polis tiyatroyu aradığında ben kostüm dolabında güvenle saklanıyordum ve Mephistopheles kılığındaki Kaptan Haddock, La Castafiore'nin muhteşem şarkısına coşkulu bir basla eşlik ediyordu. Gardiyanlar dinlemek için durmadılar! Birkaç saniye sonra bir kez daha teyakkuza geçtik ama bu kez ziyaretçiler iki Arap'tı ve ellerinde kocaman bir buket gül vardı. Castafiore çiçek buketindeki kartı kaptı. "Sevgili Emir Sadek el Belzine, yatında yemek yemeye davet ediyor. Sanırım onu tanıyorsunuzdur Kaptan Bedsock... Çölün kralı, inanılmaz zengin... Milyonlarca galon petrolü var."

LA LATINA

Kümese hapsedilen Thomsonlar, nöbetçileri dönene kadar mutsuz ve şaşkın bir şekilde oturdular. Artık ikizlerin kılıklarını üzerlerinden çıkarmış olan zorbalar dedektifleri ite kaka bir arabaya bindirdiler. "Atlayın bakalım, sizi ikiz Maigret'ler. Eski bir İspanyol manastırına küçük bir gezi yapacağız. Patron sizi görmek istiyor." Ancak kısa bir süre sonra araba kayalık bir geçitte sarsılarak durduğunda ve ellerinde hafif makineli tüfekler bulunan Arap kıyafetli adamlar kendilerini esir alanlara saldırdığında zavallı polislerin şaşkınlığı daha da arttı. Hala birbirlerine bağlı olan cesur dedektifler, tozlu yolda t üç bacaklı bir koşuyla çılgınca ama umutsuz bir özgürlük mücadelesi verdiler. Ancak onlar da tıpkı muhafızları gibi kısa süre sonra yeni ve çok daha tehlikeli fidyecilerin eline düştüler. Manastırın mahzenlerinde kilitli olan bilim adamları zamanlarını boşa harcamamışlardı.

* Komiser Maigret: Georges Simenon'un yarattığı kurgusal dedektif karakteri

Her tarafta tüpler kıvrılıp bükülürken, parlak renkli sıvıların fokurdayan imbiklerinden buhar tıslıyordu. Bir uçta Profesör Zalamea, Calculus'un karmaşık deneyler yapmak için içine tırmandığı büyük bir metal silindir inşa etmişti. Cihazların karmaşasından adeta büyülenmiş olan görevli haydut, irice bir çöp kovasını andıran şeye pek aldırış etmedi. Böylece Antenor Zalamea, gardiyanları oyalamak için adı sanı duyulmamış laboratuvar likörleri hazırlarken, silindirin içine yerleşen Cuthbert Calculus da amatör bir radyo vericisi inşa etmişti.

Biraz bunaltıcı da olsa Bianca Castafiore ile talihli karşılaşmamızın ardından Pablito'nun saklandığı yeri hoş bir sığınak olarak bulduk. Çete bizi gördüğüne çok sevindi ve hikâyemizi anlattığımızda Snowy'ye büyük bir tezahürat yaptılar. Kaptan Haddock, hak ettiği istirahati etmek için derme çatma bir şiltenin üzerine yığıldı. Fernando'nun 'Kırmızı Eşek'teki günlüğü hala bendeydi; onu incelemem gerekiyordu. Açtığım ilk sayfadan bir isim belirdi: Estensorro. Sonra bir başkası: Bello Horizonte. Tekrar tekrar, bu ikisi tarih ve isim listelerinde yineleniyordu. Ne bulmuştuk? "Pablito! Çiftliğe gidiyoruz," diye bağırdım. "Bulabildiğin bütün çaydanlıkları ve eski teneke tavaları al ve bir saat içinde burada buluşalım. Giderken açıklarız. Kaptan uykusunu alamamıştı! İki saat sonra Bello Horizonte yakınlarındaki bir portakal bahçesinde saklanıyorduk.

Çocukların inanılmaz bir kap kacak koleksiyonu vardı. Planımı açıkladım ve çocukların her biri bir çeşit mutfak aleti seçti. Sonra sessizce sürünerek ek binalara doğru gittiler. İlk harekete geçen Snowy oldu. Eskimiş bir çaydanlığı iple çekerek eve doğru koştu. Koridorlarda bir aşağı bir yukarı hızla koşuyor, çaydanlığı sağır edici bir gürültüyle sürüklüyordu. Hizmetkarlar paniğe kapılıp kaçıştılar. Dışarıda da işler aynı derecede sarpa sarmıştı. Bağırışan adamlar dizginlere ve koşum takımlarına bağlı tenekeleri takırdatarak ahırlarından fırlayan atların ve eşeklerin peşinden koşuyorlardı. Ortalığa bir curcuna hakimdi. İşte tam sıra bana gelmişti. Her yer terk edilmiş haldeydi. Estensorro'nun odasına koştuk. Kısa bir araştırma tüm şüphelerimizi doğruladı. Fernando'nunkinin ikizi olan bir telsiz dolapta gizlenmişti.

Bir yığın gömleğin arasına gizlenmiş olan Profesör Calculus'a hitaben yazılmış bir zarf duruyordu. İçinde Antenor Zalamea'nın mavi portakalla birlikte Marlinspike Şatosu'na gönderdiği ve Pablito'dan çalınan mektubu vardı. Yüksek sesle okudum. "Sevgili meslektaşım, sana çok özel bir şey gönderiyorum, mavi bir portakal. Deneylerim henüz tamamlanmamış olsa da buna çalışmalarımın bir meyvesi diyebilirsin. Bir gün bu mavi portakal milyonlarca insanın beslenmesine yardımcı olacak. Bu portakallar olağanüstü koşullarda yetiştirilebilecek. Bana bunun için çok büyük miktarlarda paralar teklif edildi. Doğal olarak, reddettim. Şimdi laboratuvarım izleniyor, hayatım tehdit ediliyor. Size güvenebileceğimi biliyorum. Eğer bana bir şey olursa, laboratuvarıma git; Kelvin sana yardım edecektir."

Mektuba baktım. Kelvin mi? Lord Kelvin? Ne demek istiyor olabilirdi ki? Birdenbire kafama dank etti. "Çabuk, Kaptan! Laboratuvara." Kaptan Haddock peşimden geldi, elinde aceleyle kaptığı bir şişe viski vardı, sanırım savaş ganimetiydi! Profesör Zalamea'nın odasına vardığımızda hemen kendine bir ölçekli laboratuvar bardağında sert bir içki doldurdu ve buzdolabını açtı. "Kelvin hakkında pek bir şey bilmiyorum," dedi, "ama hatırladığım kadarıyla buz yapmakla bir işi vardı. Benim de viskimde ihtiyacım olan şey buz." Kendisine bir ikramda bulundu. "İşte bu, Kaptan," diye bağırdım. "İşte ipucumuz. Buzdolabı. Kelvin termodinamiğin büyük öncüsüydü. Profesör Zalamea buzdolabına bir şey saklamış." İkimiz de donakalmıştık, konuşamayacak kadar irkilmiştik. Kaptan'ın viskisi konuşmaya başlamıştı. Buz atığı bardağından açıkça duyulabilen ince bir ses çıkıyordu.

"Buza kaydedilmiş sesimi duymak sizi çok şaşırttı, değil mi? Bu benim küçük bir icadım... Sizi uyarmak için... Ama en güvenli yol bu gibi görünüyordu. İki güçlü kuruluş icadımın peşinde. Biri kendisine Portakal Birliği diyor. Rüşvet vermeyi denediler, sonra da tehdit ettiler... Diğeri ise Sakali Emiri tarafından yönetiliyor. Mavi portakallardan haberi var ve onları istismar etmek istiyor. Bana harika rakamlar teklif etti. Ama ben reddettim. Bu iki çete hiçbir şeyden vazgeçmeyecek..." Ses zayıfladı. Buz erimişti. Kaptan Haddock bardağa baktı. "Gürleyen tayfunlar! Bu şey tekinsiz! Bu ses beni içkiden soğuttu!" "Ama bize üzerinde çalışacak bir şey verdi," diye yanıtladım. "İki güçlü örgüt... Portakal Birliği ve Sakali Emiri. Yanılmıyorsam iki haydut çetesi. Buradan çıkmamızın zamanı geldi."

Son anda oradan çıkabilmiştik. Adamlar hayvanları toplamaktan dönmüşlerdi ve neredeyse Estensorro'yla burun buruna geliyorduk. Bir garaja dalıp kapının arkasına saklanarak kendimizi kurtardık. Dışarıdaki bahçede bir şoför büyük bir Mercedes'i temizliyordu ve kan ter içinseki Estensorro durup ona boşu boşuna koşuşturduklarını anlattı; öfkeli sözleri arabanın radyosundan gelen müzikle boğuldu. Birden müzik kesildi ve ikimizin de çok iyi tanıdığı bir ses duyulmaya başladı. "Mayday! ... İmdat! ... S.O.S.! .. Cuthbert Calculus arıyor. Profesör Zalamea ile birlikte tutsağız. Kaçırıldık."

"Valencia yolu üzerindeki harabe bir manastırda rehin tutuluyoruz... Çok yakınında bir nehir ve çam ağaçları var.. Bu mesajı duyan olursa lütfen İspanyol polisine haber versin ve arkadaşım Tenten'le temasa geçmeye çalışsın." Estensorro tereddüt etmedi. Garajdan güçlü bir motosiklet kaptı, gaza bastı ve kükreyerek uzaklaştı. Kaptan Haddock şoförün kovasını talihsiz adamın kafasına geçirdi ve arabaya atladık. Estensorro peşinde olduğumuzu biliyor olmalıydı ama o bizi doğruca manastıra götürdü. Oraya vardığımızda arabayı bıraktık ve yaya olarak peşinden gittik. Estensorro'yu harabelerin içinde kovaladık.

Bu yıkık duvarlar üzerinde dengede durmak ve çökmüş kapı aralıklarından atlamak daha çok bir dağ keçisinin yapacağı bir işti. Kaptan bir sütunun üzerinde mahsur kaldığını haykırdı ama geri dönecek zamanım yoktu. Estensorro tonozlara doğru ilerledi. Ne bulmayı umuyordu bilmiyorum ama derme çatma laboratuvar boştu. Yüzünü bana döndü. Çetin ceviz çıkmıştı ve kavga oldukça sertti. Neyse ki judo bilmiyordu ve onu ayaklarımla hakladım. Kaptan göründüğünde Estensorro yerde baygın yatıyordu. O anda İspanyol polisi mahzene daldı. Bello Horizonte'deki müfettiş dostumuz bizi bulduğuna sevinmiş gibiydi.

"Ben seni de yakaladıklarını sanmıştım," dedi. "Mamafih anladığım kadarıyla tam yetkili birilerinin yardımına ihtiyacınız vardı. Profesör Calculus'tan gelen mesajı biz de aldık. Estensorro'ya ne oldu?" "Benimle biraz takıştı," diye açıkladım. "İki rakip çete var. O ilk kaçıranlar için çalışıyordu. Bir sürü kanıt var. Odasında bir alıcı-verici telsiz bulacaksınız. Burada da Profesör Zalamea'dan çalınan bir mektup var. Estensorro'nun kıyafetlerinin arasına saklanmış. Ama çok geç kaldık; buraya bizden önce gelen birileri var: Profesörler gitmiş." Mahzenler tam olarak boş değildi. Hindi gibi bağlanmış altı adam bulduk; bilim adamlarına muhafızlık yapan iki serseri, iki sahte Thomson ve talihsiz dedektiflerin kendileri.

Hikayelerini anlattıklarında Yüzbaşı Haddock ağlayana kadar güldü. Ne manzara ama, ne muhteşem bir manzara. "Bunu nasıl kaçırabilirdim? Dört sahte düztaban! Çifte dozda silik dedektifler! Gürleyen tayfunlar! Profesörleri kim kaçırdıysa bu sefer ilkinden daha mantıklı davranmışlar ve sizi kendilerine ayak bağı yapmayıp geride bırakmışlar!" Thomson'şar yaralı gururlarını teselli ederek müfettişle birlikte kasabaya geri döndü. Etrafa bakmak istedim. Snowy bir ipucu yakaladığında polis manastırdan yeni çıkmıştı; altınla işlenmiş siyah bir ip. Beynimi zorladım. Böyle bir sicimi nerede görmüştüm? Kaptanın şaşkın bakışları arasında "Bianca Castafiore!" diye bağırdım. Castafiore'nin iki Arap ziyaretçisi vardı. Bu bir Arap saç bandı. Her şey mantıklı Kaptan. Emir Sadek el Benzine ve Profesör Zalamea'nın SalaKlare Emiri aynı kişiler ve Emirin yatı limanda demirli!"

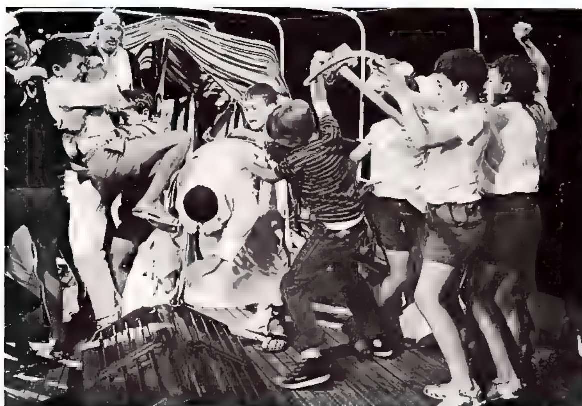
Pırıl pırıl beyaz yata doğru kürek çekerken su ılık ve durgundu, gece kadife gibi siyahtı. Açık bir lombozdan müzik sesi geliyordu ve dikkatle içeri baktım. Bakışlarımı olağanüstü bir manzara karşıladı. Bir ranzada iki ünlü bilim adamı yan yana oturuyordu. Profesör Antenor Zalamea bir teneke düdük çalarken, Profesör Cuthbert Calculus hayali bir orkestrayı yönetiyordu. Sonunda dikkatlerini çekmeyi başardım. Tehlikenin farkında olmayan Calculus keyif ve şaşkınlıkla bağırdı.

Ve oyun sona erdi. . Bir projektör parladı ve üç silahlı adam güverteden bize sırıtıyorlardı. "Hoş geldiniz! Emir sizi bekliyor. Lütfen yukarı gelin." Bir ip merdiveni indirdiler ve ellerindeki üç silah davetlerini destekliyordu. Snowy'nin üzerine eğildim. "Pablito'yu getir, çabuk, Snowy! İyi şanslar!" Tekneden atladı. Yüzerek uzaklaşırken mermiler etrafını sardı. Bakmaya dayanamadım. Kaptan Haddock'la birlikte Emir Sadek el Benzine'yi karşılamaya gittim.

Bizi Emir'in çadırına götürdüler, güvertede lüks bir tente kurulmuştu. Sadek el Benzine korkunç bir düşmandı. Zalim siyah gözler kısılmış göz kapaklarının arasından parlıyordu. Huzursuz ellerinde durmaksızı mücevher bezeli bir hançeri çeviriyordu. "Bu güzel ziyareti neye borçluyum?" Kültürlü Sesi soğuk çelik gibiydi. "Seni sürüngen kaygan kum yılanı! İki profesörümüzü serbest bırak yoksa ... Ow!... Yeow!!" Kaptan'ın koluna yapılan şiddetli bir darbe onu sessizliğe gömdü. "Ne yazık ki, beyler, isteğinizi reddetmek zorundayım. Gerçekten de serbest bırakılamazsınız. Çok fazla meraklı olmanın cezası böyle." Emir acımasızca güldü. "Unutma, asabi tipler umurumda değil... Her ne kadar ortadan kaldırılmaları en eğlenceli olanlar onlar olsalar da. Ancak, siz benim misafirimsiniz, ve küçük bir eğlence için bana katılacaksınız." Hüzünlü, zorlayıcı Arap müziği geceyi doldurdu. Bir süre sonra Kaptan Haddock sesten hipnotize olmuş gibiydi ve dengesiz bir şekilde ayağa kalktı, garip hareketlerle sallanarak bu garip ritme uydu. Emir eğlenerek izliyordu. Bam! Çat! Kaptan harekete geçmişş iki Arabın kafalarını birbirine çarptırmıştı.

Şaşkına dönen muhafızlar silahlarına davranamadan, umutsuzca bertaraf edildiler. Pablito ve diğer çocuklar kara tarafından yata akın ettiler ve mürettebat çırpınan kol ve bacak yığınlarının altında kayboldu. Sadece Emir metanetini koruyordu. Açık güvertede silahsız bir şekilde Emir'le karşı karşıya geldim. Deniz fenerinin ışığında hınzır bir pala parlıyordu. Umutsuz bir hamle yaptım ama döşemeye basıp kaydım ve kılıç başımın üzerinde döndü. Elim bir güverte minderine dokundu ve onu Arap'a doğru fırlattım. Bir tüy bulutuyla gözleri kamaşan Emir çılgınca bir hamle yaptı ve palayla bir çadır ipini kopardı. Bir branda karmaşasının içinde kayboldu. Çığlık çığlığa bir siren sesi polisin geldiğini duyurdu. Polisler kelepçeli Arapları aşağı indirirken müfettiş elimi sıktı. "Tebrikler, Tenten! Sen ve Kaptan Haddock sayesinde bir günde iki çete çökertildi. Eğer bir şeyler yapabilirsem, Portakallar Birliği'nden uzun bir süre haber alamayacağız. Ne de Ekselansları Emir Sadek el Benzine'den!" "Bana teşekkür etmeyin, Müfettiş," dedim. "Snowy ve çocuklarara teşekkür edin. Gerçek kahramanlar onlar. Profesörleri ve mavi portakalların sırrını kurtardılar."

Bu, maceranın tam olarak sonu değildi. Final birkaç hafta sonra Marlinspike Şatosu'nda gerçekleşti. Profesör Zalamea araştırmalarını Birleşmiş Milletler'e teslim etti ayrıca Gıda ve Tarım Örgütü'ne yardım sözü verdi. Resmi bir törenle BM yetkilileri tarafından kendisine teşekkür edildi. Yerel bando tam teçhizat geçit töreni yaptı ve bir araba konvoyu ünlü bilim adamlarını ve diğer ileri gelenleri getirdi. Pablito ve Francesito, Profesör Zalamea ile birlikte Valencia'dan uçakla geldiler. Bianca Castafiore Rio'dan bir telgraf gönderdi. Sadece Thomsonlar kayıptı. "Anterior Zalamea ve Cuthbert Calculus gibi geleceğe dair umutlarımızı bağladığımız kişiler," diye başlayan Başkan'ın konuşması gösterişliydi . Sözlerini şöyle sürdürdü, "Belki on, belki on beş yıl içinde çöller çiçek açacak ve aç insanlar bolluğun zevkini tadacak. Tenten ve arkadaşları tarafından cesurca kurtarılan mavi portakallar, pek çok harika keşfin sadece ilki. Yoldaki her viraj şaşırtıcı olayları ortaya çıkaracak..." Kaptan kulağıma, "Şu anda yoldan o ikisinin geldiğini görebiliyorum," diye mırıldandı. "Bakın!" Bir Citroen 2 CV ana kapılardan geçti ve düzensiz bir rotada fıskiyeli havuza doğru ilerliyordu.

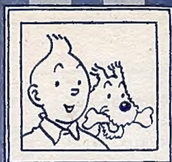

Bir fren gıcırtısıyla araba taş çepere çarptı ve iki melon şapkalı figür suya doğru zarif kavisler çizdi. Thomson'lar gelmişti. Görkemli tören kahkaha sesleri arasında dağıldı.

Son sözü Kaptan Haddock söyledi. "On bin gürleyen tayfun!" diye kükredi. Mavi portakallar hakkında bir şey bilmiyorum. Bana sanki bir çift nilüfer yetiştirmişiz gibi geliyor!

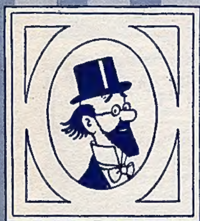

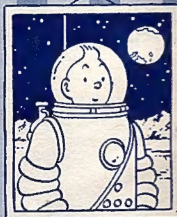

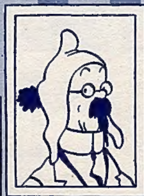

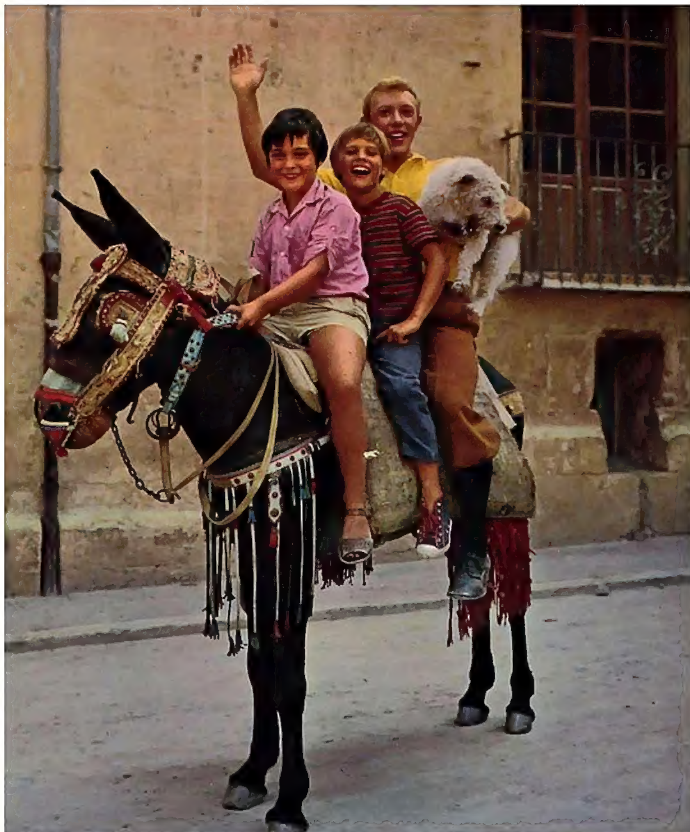

TENTEN VE MAVİ PORTAKALLAR

Fransız yapımı film *"Tintin et les Oranges Bleues"* den uyarlanan ikinci Tenten film kitabı, ünlü muhabir ve arkadaşlarını İspanya'ya götürüyor.

Profesör Calculus'a postayla mavi bir portakal gelir. O gece hırsızlar Marlinspike Şatosu'na girer ve birkaç saat içinde Tenten, Profesör, Kaptan Haddock ve Snowy ile birlikte seçkin bir bilim adamını görmek için İspanya'ya doğru yola çıkar. Çok geçmeden, rakip çeteler değerli meyveye sahip olmak için savaşırken ortada bir çifte kaçırılma olayı vardır.

Thomsonlar, Bianca Castafiore ve cesur mahalle arkadaşlarıyla birlikte Pablito mavi portakalları geri alma mücadelesinde Tenten'e yardım ederler.